

или неорганизиранъ въ нѣкоя друга организация, се създава група на профопозицията. Всѣка група съ по-малко отъ 5 члена си избира секретаръ, а по-големитѣ — настоятелство, въ което се разпредѣлятъ функциитѣ: секретаръ, настоятел на профопозиционнитѣ издания, кореспондентъ и пр.

Групитѣ отъ даденъ районъ (околия) си избиратъ районно ръководство и поддържатъ най-редовни връзки съ централното такова. Всѣка група по мѣсто ръководи всестранна борба за защита на учителския и служителски персоналъ; тя следи за отношенията на началстващитѣ къмъ учителитѣ, тѣхнитѣ обноси къмъ низшия персоналъ; тя защитава учителитѣ отъ уволнения, организира събрания, стачки и пр.

Групитѣ на профопозицията по мѣсто, организиратъ учителскитѣ борби въ даденъ пунктъ, а не сж само разпространители на вестника и списанието и събирачи на членски вносъ.

Групитѣ живѣятъ редовенъ организационенъ животъ, участвуватъ активно въ изграждането на акционнитѣ комитети и правятъ всички усилия, за да поематъ подъ свое ръководство борбитѣ на учителитѣ. За постигане на тая цель, трѣбва да се води най-системна разобличителна кампания по отношение на социалфашисткитѣ водачи на БУС, (респ. КУС), както и на тѣхнитѣ кръвни братя — неутралфашиститѣ. Тя разобличава тѣхнитѣ „лѣви“ маневри, които целятъ задържането на учителството подъ тѣхно влияние. Въ сжщото време, обаче, трѣбва да се води най-безпощадна борба на два фронта. Главната опасностъ е опортюнистическия страхъ отъ стачки и незнание да се развиватъ най-различни форми на борба и неправилното схващане на икономическитѣ борби, особено при днешнитѣ условия, на подценяване нашитѣ сили и оставяне въ опашката на борбитѣ.

Втората опасностъ, това е „лѣвичарското“ забѣгване напредъ и откъсване отъ маситѣ — ликвидаторството на практика, придружено съ громки фрази. Ние водимъ борба противъ социалфашиститѣ за тѣхното предателство, а така сжщо и противъ всичкитѣ разновидности на опортюнизма, които се стараятъ да задържатъ борбитѣ на маситѣ за хлѣбъ, като „чисто икономически“. Но икономическата борба на маситѣ се превръща въ политическа не по пжтя на обявяването ѝ за такава, а когато въ нея навлѣзатъ все по-широки и нови маси отъ бореци се; и въ процеса на борбата, тя се превръща въ политическа — *отъ борба за хлѣбъ, въ борба за властъ.*

Затоа, не бѣгане и умуване около борбата за непосредствени интереси на учителитѣ, а организация на сжщата, знаейки, че борческата сжщностъ на сегашната епоха се състои именно въ това, че най-ограничениитѣ жизнени искания на работническитѣ маси сж неприимири сжществуването на буржуазното общество, затоа борбата за тия искания, става борба за изграждане на ново. *Профопозицията и*